

KVĚTEN 59 Kč / 2,10 €

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

Chvála
zbožných
matek
/ 4

téma:
Křesťan
v zaměstnání
/ 12

Znovu
v úžasu
nad Bohem
/ 21

***S kytarou tam,
kde padají bomby
jezdí pastor
Serhij Lvov***

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4 Chana, Marie, Susanna a vy**
Radislav Novotný

REPORTÁŽ

- 6 Ukrajina: krása mezi vypálenými domy**
Daniel Skokan

ROZHOVOR

- 8 Rusko neproklínám, ale odpustit je těžké**
Serhij Lvov

TÉMA: KŘESŤAN V ZAMĚSTNÁNÍ

- 12 Díky Bohu, že je pondělí!**
Kateřina Coufalová
- 13 Modlitební skupinka v práci**
Ondřej Křišica
- 14 Žít odvážné křesťanství živi**
- 16 Podivný příběh královny Ester**
David Novák
- 17 Obchod je moje srdcovka**
Ladislava Havlová
- 18 Mluvit v práci o Bohu?**
Jitka Evanová

MŮJ PŘÍBĚH

- 19 Kolegové se za mnou chodí modlit do skladu**
Martina Zachrlová
- 20 „Když tu zůstanete, zničíme vás...“**
Marek Bužga

ZE ŽIVOTA GÍRKVE

- 21 Být znovu v úžasu nad Bohem**
Terry Virgo

Z HISTORIE

- 22 Zkrachoval, ale polidštil válku**
Jean Henri Dunant,
Jaroslav Pleva

PŘIPRAVUJEME

- **rozhovor: Miro Tóth z Nitry**
 - „Každou neděli jsem někde jinde“
- **téma: Sdílet Dobrou zprávu? Jak?**
 - Ta samá zpráva, pokaždé jinak
 - LARPové hry, čtení Bible, internet...
- **režisér Adam Parma**
 - o dětech, médiích a sociálních sítích

6
Útržky životů z bolavé země
svědectví z výjezdu na Ukrajinu

8
„Někdy nemám sílu ani brečet“
rozhovor: pastor Serhij Lvov

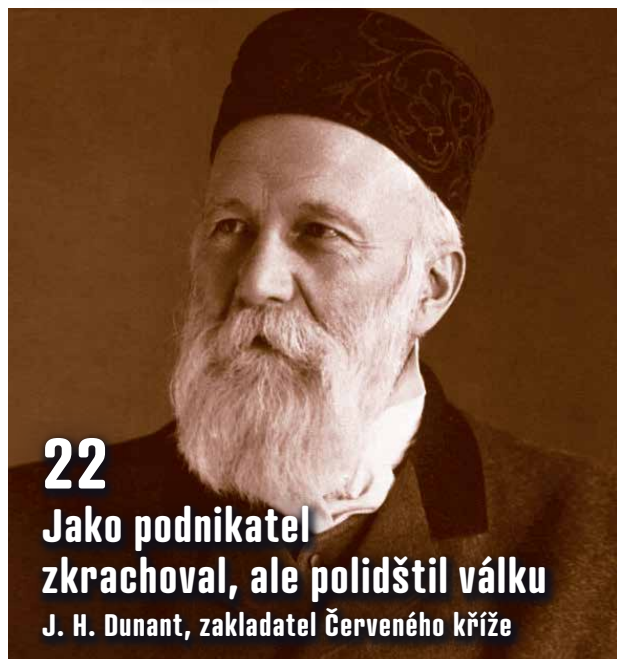
12
Díky Bohu, že je pondělí!
téma: Křesťan v zaměstnání

16
Podivný příběh královny Ester
Co si z něj můžeme vzít my?

20
„Když tu zůstanete, zničíme vás...“
mrazivý osobní příběh

22
Jako podnikatel zkrachoval, ale polidštil válku
J. H. Dunant, zakladatel Červeného kříže

ŽIVOT VÍRY

PROMĚNA
SPOLEČNOSTI
EVANGELIEM

ROČNÍK 34 / KVĚTEN 2023

CENA 59 Kč / 2,10 €

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misií a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. čísle 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**: SK Christiana Bratislava, tel.: +421 915 317 476 (volat po 15:00 nebo SMS), e-mail: zivot.viry@christiana.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky: Diakonie ČCE, tel.: 222 316 306, szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich, Mgr. Jitka Evanová

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Zdenka Brázdilová, Mgr. Tomáš Coufal

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147, MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzertní zadání dle možnosti, s 50% příplatkem.

Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Vydávání podpořili

QUANTUM | RENOMIA NETWORK

Milý čtenáři,

promyslím o tom, jak jsme jako lidé různí. Nemám teď na mysli rozdělení kolem očkovaní ani voleb prezidentů. Psaní o tom nemá konce, a smír v nedohlednu. Přemyslím o přátelích, o vztazích mezi manželi, v příbuzenstvu, v církvi. Jaké je to tenké pojítko a jak se to dělá, aby nevzniklo krátké spojení? Občas ke zkratce stejně dojde. Co si počít, když jsou spálené pojistky? Vyměnit je je v tomto případě určitě těžší než u rozvodu elektriny, ale je to potřeba, pokud nemá dojít k rozvodu.

Mladý pár. Krásní lidé, kteří ladí. Mají se spolu nádherně. Ve všem se shodnou, budují hnízdečko, pomáhají si, jsou šťastní. Ani je nenapadne, že by se na tom během času mohlo něco měnit. Nejen mohlo, spousta věcí se změní určitě. Co bylo na začátku, možná dokonce zmizí úplně a začne se stavět na jiných základech. Možná to v někom, kdo neví, o čem mluvím, budí obavy, ale nemyslím si, že taková změna je špatná. Když se něco mění, je na to prostě potřeba reagovat.

Dva lidé vstupující do manželství toho o sobě moc nevědí. Klamou se vzájemně tělem, a to píšu o té lepší variantě, a sice že jeden druhého nebalamutí schválně. Když se dva berou, vlastně se skoro neznají. Na jedné straně brání poznat pravdu o druhém zamilovanost, na druhé straně jde druhého skutečně poznat až po roce dvou společného života (myslím tím manželského, protože život na hromádce mění optiku: něco se mimo manželství jednoduše poznat nedá). A jsou věci, které se ukážou ještě později, protože lidé se mění, přizpůsobují se změněným podmínkám a nově se vybarvují.

Manželství není jízda autem, kde je plná nádrž k dispozici jen na začátku. Takový vztah by totiž neměl šanci, a to ani tehdy ne, kdyby ta nádrž neměla 40, ale třeba 400 litrů. Manželství, které má obstát, musí mít trvalý přísun energie. Jen s tím, co jsme vložili do rozjezdu, nevystačíme ani v žádných jiných vztazích.

Myslím, že v každém manželství se postupně ukáže, že si oba vzali někoho trochu, nebo i hodně jiného, než jak si malovali. Je tedy vstup do manželství koupí zajíce v pytli? Chtěl bych dát odpověď, která by potěšila snoubence a všechny další lidi, kteří jsou svobodní a o manželství uvažují či sní, ale skutečnost je taková, že svatba koupí zajíce v pytli aspoň částečně být musí.

Vida čtenářský deník své Marty z dob školní docházky jsem předpokládal, že má ráda básně a krásnou literaturu. Je to sice pravda, ale tento zájem se ve vztahu ke mně neprojevuje ani trochu, takže Marta si čte své detektivky, a já své básníky. Marta si zase myslela, že rozvrh činnosti plánuju nejméně čtrnáct dní dopředu. Dělal jsem to tak totiž v době, když jsme spolu chodili – ani nevím, co mě to tenkrát napadlo. Realita je taková, že v delším horizontu plánuju, jen když to je nutně potřeba. Nejradši se o tom, co budu dělat, rozhoduji pár hodin nebo maximálně den předem. To, co jsem naplánoval, navíc rád měním, naskytne-li se příležitost. Zajíc v pytli. To jsou první příklady, které mě napadly, ale s Martou bychom vymysleli nejméně 20 podobných. Shod je překvapivě málo. Přitom si ale jeden na druhého nestěžujeme, změny nebereme tragicky, a především: Máme se rádi. Dohodnout se v dílcích věcech často ani není

možné, vzhledem k tomu, jak jsme různí. Podstatné je shodnout se (třeba jen) v tom základním.

Různá přátelství mohou nést rysy nevyzpytatelných změn, ale oproti křesťanskému manželství nejsou nezrušitelná – dá se z nich vycouvat. Svou závazností jsou trochu volnější obdobou manželství příbuzenské vztahy a vztahy vedoucích církevního společenství. U manželství je to spravedlivější, protože si oba mohli vybrat. Jak by si někdo místo nějakého příbuzného přál aspoň toho zajíce v pytli... U příbuzných je často všechno předurčeno

Je svatba koupí zajíce v pytli?

vztahy minulých generací, takže se s tím něco dá dělat jen těžko, když pomineš možnost zázraku.

Církev by měla být ve všem vedená Duchem svatým, mnohdy to tak ale nevypadá. Vedení Duchem neexistovalo u protireformačních papežů, ale jak je to s vedoucími evangelikálních sborů? U mnoha společenství se střídají období vzruchu s dobami stagnace, která jde na Ducha svatého svádět jen těžko (a to nemluvím o nejruznějších konkrétních průšvihcích). Historická fakta o liberalizaci probuzeneckých hnutí a denominací po dvou staletích mě děsí (jen Jednota bratrská to vydržela přes 400 let, ale pak se v řadě provincií liberalismus prosadil taky). Opuštění učení o Kristově vzkříšení je jen jiným druhem bolestivého rozdělení, takže se to tématu určitě týká.

Jaké jsou ohrožující faktory manželství, příbuzenských vazeb a vztahů ve vedení sborů? Někdy to jsou „jen“ špatně rozdané karty, například když se něco uskutečnilo bez Božího vedení. Zničitelný dopad má přeceňování vlastních názorů. Když si někdo bere věci zbytečně osobně, bývá také zaděláno na problém. Cesta z tohoto průšvihku vede „oklikou“ přes vnitřní uzdravení vztahovačného kohouta nebo zmoklé slepice (u církevních vedoucích se vtrhá otázka, proč ještě nejsou uzdraveni). Jedem vztahů je také neochota uznat chybu. Pro církev a křesťanské vedoucí znamenají zvláštní ohrožení blahobyt, materialismus, sebespokojenost a pohodlnost. To, pravda, nejsou předně problémy vztahové, ale jejich vliv na vztahy nepochybně bude rozkladný.

Co uzdravování a posilování vztahů pomáhá? Určitě vystříhat se úskalí z minulého odstavce. Společným opakem těch jedovatých věcí je zájem o druhého. Pomáhá také poznání, že se potřebujeme, a nezbytnost spolupráce. Jaké divy dělá zaměření na společný cíl a/nebo vědomí společného Boha! Změnu do vztahů vnáší naděje pro druhého / pro druhé. Tam, kde kralovalo zklamání, vlévá naděje novou mizu, a to mnohdy i naděje jenom jedné strany.

Tomáš Dittrich

Chana, Marie, Susanna a vy

Chvála zbožných matek

RADISLAV NOVOTNÝ

Zapomínáme na ně. Celkem bezděčně a neprávem. Přitom stály u zrodu víry mnoha z nás. Pomohly před námi vyšlapat cestu ke vztahu s Bohem mnohem dříve, než jsme si to mohli uvědomit...

Jako mladý kluk jsem o tom samozřejmě neměl ani tušení. V patnácti jsem poprvé otevřel Bibli sám o vlastní vůli. Ponořil jsem se do čtení, abych objevil něco pro sebe důležitého. Proplul mezi knihami Tóry a narazil na knihy Samuelovy a doslova jsem si je zamiloval. V třetí kapitole Samuel začíná objevovat živého Boha jako mladý kluk, teenager, jako jsem byl tehdy já. Bůh ho zavolal a on řekl jenom prostinké: „Mluv, tvůj služebník slyší!“ a všechno tím začalo. Izraelská víra, která byla v úpadku a plná modloslužby, se díky jemu obrodila.

Dávala dětem číst teologickou literaturu a vedla s nimi rozpravy o duchovních věcech.

Kolik mladých lidí se s tímto příběhem ztožnilo a objevilo v něm kousek sebe? „Když budu mít touhu po Hospodinu, po tom být mu blízko, spát v jeho chrámu“ jako to dělal Samuel, možná uslyším jeho hlas jako on.“ Skutečně je velká radost vidět žízeň po Bohu u mladých lidí, touhu se s ním setkat, nechat se jím použít, být u věcí, které Bůh dělá, být jeho nástrojem, třeba tichým a nenápadným, ale být u toho, když živý Bůh jedná a mění svět.

Tehdy mi unikla jedna důležitá okolnost, která stála u zrodu Samuelovy zbožnosti: Ačkoli vyrůstal v chrámu, nebyl to Ělíp, ten starý (duchovně) poloslepý kněz, který byl lhostejný k avantýrám vlastních synů. První kapitoly nejsou věnované žádnému muži ani knězi, ale ženě – Chaně. Dá se říct, že to byla chudinka, které se její okolí smálo, že není schopná mít syny a nemůže splnit svoji roli matky a manželky podle tehdejších zvyklostí. Chudák bezdětná žena, která se srdcem roztrženým, bolavým, plakala v chrámu tak, že ji kněz Ělíp považoval za opilou. Její hořká modlitba a poté chvála se zapsala do Bible a mnohokrát byla napodobována. Syna si doslova vymodlila, pak odkojila a zasvětila Bohu jako jeho služebníka. Jsem přesvědčený, že Samuelovi byla vzorem oddanosti Hospodinu jeho matka víc než kdokoliv jiný.

Samuel se stal prorokem, knězem a soudcem, který obrátil srdce Izraele k Hospodinu. Pomažal za krále Davida, který vše připravil, aby se mohl vybudovat Hospodinův chrám.

Nikdy nekázala, a přesto ovlivnila církev

O rok později se mi dostala do rukou kniha Vyznání Aurelia Augustina. Vřelost, upřímnost a nadšení Bohem, s kterou napsal tuto knihu, mě zasáhly tolik, že jsem chtěl prožívat lásku v Bohu, jako ji prožíval on. Augustin nebyl ve svém mladém věku rozhodně žádným slušným hochem. Žil nevázaným životem, měl nemanželské dítě, vstoupil do manichejské sekty a svoji matku Moniku jenom trápil. Monika se za něj vytrvale modlila už od jeho mládí. Trvalo to 23 let, než si našel cestu ke Kristu. (Znal jsem muže, jehož rodiče se za něj vytrvale modlili přes čtyřicet let. Věděl, že každý večer, den co den, se za něj modlí, aby se vrátil k Bohu. Když se obrátil, tatínek se toho nedožil, ale maminka ano.) Monika byla Augustinovi nejen maminkou, byla jeho přímluvcem, který stál u zrodu jeho víry. Bez ní bychom neměli největšího z církevních otců Západu, ani tak krásná díla, jako jsou *Vyznání* a *O obci Boží*.

Susanna Wesleyová byla manželkou faráře. Její muž Samuel byl kvůli dluhům několikrát ve vězení. V jeho nepřítomnosti se scházeli lidé u nich v domě a ona se rozhodla dělat pro ně domácí bohoslužby a četla jim kázání. Jedno odpoledne se sešlo na dvě stě lidí. Vedla domácnost, měla 19 dětí. Z toho se dospělosti dožilo osm. Její duchovní zápal i vzdělání fascinovalo nejen dospělé, ale i její děti Johna a Charlese. Susanna je vedla ke znalosti Písma a k modlitbě. Dokonce už jako děti se učili spolu se sestrami latinsky a řecky, aby rozuměli originálu. Dávala jim číst theologickou literaturu a vedla s nimi rozpravy o duchovních věcech.

O Susanně se říká: „Ačkoli nikdy nekázala, nevydala knihu ani nezaložila církev, je známa jako matka metodismu.“ Mnozí k ní máme obdiv. Byla to statečná a obětavá žena. Na svou dobu nebývale vzdělaná a emancipovaná, přesto byla pokornou a věrnou služebnicí Pána Ježí-

še Krista. John Wesley na ni vděčně vzpomínal celý život. Oba bratři nesli její zápal pro Ježíše Krista, který se nakonec vtiskl do celého metodistického hnutí.

Rostlinka potřebuje vláhu

Apoštol Pavel kdysi psal Timoteovi: *Připomínám si tvou upřímnou víru, kterou měla už tvá babička Lóis a tvá matka Eunike, a kterou máš, jak jsem přesvědčen, i ty.* (2Tm 1,5) Uvědomoval si, co pro upřímnou víru jeho spolupracovníka Timotea jeho maminka a babička znamenaly? Vzpomínám na to, když se mně nebo dětem nechce večer modlit nebo číst Písmo. Můžeme říct upřímně: „Nechce se nám do toho, ale i každá rostlinka potřebuje vláhu, aby ji kdejaký plevel nezarostl a neudusil.“ O víru je třeba pečovat a chránit ji. Dobře to víme. Když neporoste, vyrostě něco jiného. Právě zvyky a rituály z dětství, dobré i špatné, nás často provázejí celý život. Proč by těch dobrých mělo být méně?

V cestě víry kazatele Aloise Adlofa sehrála dozajisté velkou roli právě jeho rodina. Vzpomíná, že tatínek byl Pánu Bohu oddaný, mírný a trpělivý, vždy hledal s každým pokoj. Brzy však umřel, když byly Lojzíkovi tři roky. Vliv na jeho duchovní vývoj měly od útlého dětství maminka a babička, ta byla dokonce ve františkánském třetím řádu. Adlof sice vyrůstal v katolickém prostředí, ale i zde zpětně viděl upřímnost a zdravé rysy biblické víry. Duchovní prostředí ho ovlivnilo natolik, že už v dětství chtěl být knězem. Když pak objevil rozpory mezi tím, co četl v Bibli, a tím, co viděl v katolické víře, vedlo ho to nakonec k tomu, že se zřekl víry římské a jako mladík se zapojil do Reformované církve. V Praze se pak přidal do bostonské misie, ze které vznikla Svobodná reformovaná církev, dnešní Církev bratrská. Na popud George Williamse založili YMCA Bohemia, známou jako Křesťanský spolek mladíků, který velmi efektivně misijně působil mezi studenty. Adlofova misijní horlivost a evangelizační nadšení za záchranu lidských duší pomohly ke vzniku mnoha sborů v Čechách i na Slovensku.

Určitě by bylo zajímavé pokračovat v seznamu maminek, babiček, ale i tatínků a dědečků, kteří ovlivnili víru dalších generací. Chtěl jsem dnes zmínit maminky, protože se na ně často zapomíná. Zapomíná se i na Marii, matku Ježíšovu, která byla u jeho formování od dětství. Velké církve často uctívají její panenství. Méně často bývá matka Ježíše zobrazována jako stará, zubožená nešťastnice oplakávající svého lidmi utýraného syna.

Starší maminky zasluhují naši velkou úctu. Kde by byla víra mnoha z nás, kdybychom neviděli upřímnou víru u svých rodičů? Maminky, vydržte. Věřím, že váš příklad vezmou děti (i vnoučata) vážně a povede to k tomu, že se narodí noví Samuelové, Timoteové, reformátoři, kazatelé a duchovní vůdci, které tolik toužíme spatřit také v nové generaci. K vašemu svátku vám přeje, aby vaše modlitby byly vyslyšeny. ■

Mgr. Radislav Novotný je druhým kazatelem sboru CB Praha 1.